

INGEZONDEN.

Het Tandheelkundig Onderwijs — Een Oproep.

Met belangstelling hebben wij kennis genomen van het redactioneel artikel in het Maart-nummer „Aan den Tweesprong.” Met belangstelling, — niet met instemming.

Wij erkennen „het goed recht eener belangrijke groep studeerenden op eene behoorlijk geregelde studie.” En wij erkennen ook, dat er verbetering gebracht moet worden in het tandheelkundig onderwijs te Utrecht, wanneer dit in zoo desolaten toestand verkeert, als degenen ons mededeelen, die zeggen, dien toestand te kennen.

Maar wij gelooven niet, dat terwille van het een of het ander een zoo ingrijpende studie-verandering moet plaats hebben als in het bedoelde artikel wordt bepleit, waardoor de aanstaande tandarts zou worden verplicht, het candidaats-examen en het doctoraal-examen A, benevens een gewijzigd doctoraal-examen B in de geneeskunde af te leggen, alvorens hij tot het practisch-tandheelkundig examen zou worden toegelaten.

Dit is niet de „oplossing van het vraagstuk der tandheelkundige opleiding, welke alle tandheelkundigen bevredigen” zou. Wij althans zouden deze wetswijziging niet toejuichen, haar integendeel in hooge mate betreuren. En omdat, naar onze overtuiging, het algemeen peil van de uitoefening der tandheelkunst in Nederland hierdoor eer zou worden verlaagd dan verhoogd, en om de te duchten maatschappelijke gevolgen, alle verband houdend met de alsdan zeer langdurig en kostbaar geworden studie.

Wat dan wèl ter verbetering van den bestaanden toestand moet worden bevorderd?

Wij achten een antwoord op deze moeilijke vraag nog niet voldoende voorbereid om het thans reeds in openlijke discussie te brengen. Maar we stellen ons voor, in de naaste toekomst hieraan onze krachten te wijden, om, zoo spoedig als de moeilijkheid en de belangrijkheid van het vraagstuk het zullen veroorloven, bij het Hoofdbestuur der Maatschappij eene andere oplossing ter overweging te kunnen aanbieden. We zullen daarmede voldoen aan de uitnoodiging, door de Onderwijs- en Examencommissie tot ons, tegenstanders van het verplichte doctoraal-examen, gericht.

Deze zaak is van zooveel belang, dat wij een ernstig beroep doen op de collega's. Elk, die aan het adres van een onzer van zijn steun de toezegging wil doen, of van zijne sympathie wil doen blijken, zullen

wij binnenkort eene uitnoodiging doen toekomen ter bijwoning van eene bijeenkomst, waar het vraagstuk der tandheelkundige opleiding in Nederland in den door ons bedoelden geest zal worden besproken.

G. H. BISSELING.
 LOUIS FRANK.
 A. VAN GELDERE.
 H. VAN DER MOLEN.
 A. VAN NIEUWENHOVEN HELBACH.
 A. J. M. OIDTMANN.
 H. G. PITSCH.
 J. SANDERS Ez.

Wij vermoeden dat vele lezers met eenige verbazing zullen kennis nemen van bovenstaand Strijdmanifest, waarin de laatst ondergeteekende, de „Urheber” van deze actie, de „klassebewuste” tandheelkundigen te wapen roept! Of deze *onorganisatorische* wijze van doen, met voorbijgaan van Afdelingen en Algemeene Vergadering de meest gewenschte is, meenen wij te moeten betwijfelen, maar in deze woelige en revolutionaire tijd houdt men op zich over deze en dergelijke dingen te verwonderen. Dat echter op de aangekondigde bijeenkomst niet zullen worden opgeroepen zij die in de kwestie zelf belangstellen, doch alleen degenen, die van steun of sympathie hebben doen blijken (waarmee schijnt er niet veel toe te doen) pleit niet voor het zelfvertrouwen der oppositie. Op die wijze kweekt men slechts een eenzijdig ingelichte „opposition quand même”, wier oordeel slechts oppervlakkig kan zijn en die er niet toe kan bijdragen de kracht van onze Maatschappij naar binnen en naar buiten te verhoogen.

N.

DUITSCHER KINDEREN.

Naar aanleiding van den verleenden finantiëlen steun en de welwillendheid van verschillende collega's om kinderen van Duitse tandartsen ter verzorging op te nemen, heeft de „Hilfsverein deutscher Zahnärzte für Kriegsteilnehmer” op zeer bijzondere wijze met groote erkentelijkheid haar dank betuigd. Nu echter de nood in Duitschland volstrekt nog niet gelenigd is, verzoek ik in naam van de „Hilfsverein” nog eens vriendelijk, doch dringend, of collega's zich willen opgeven, die bereid zijn Duitse kinderen in huis te nemen of voor hunne rekening in pension te plaatsen.

P. J. J. COEBERGH.
 Hamburgerstraat, Utrecht.

(Tweede plaatsing.)